

Základním hodnotovým východiskem současného studia novinářské etiky je prostředí liberálně-demokratického státu a demokratické společnosti. Média a novináři ale fungovali i v nedemokratickém Československu před sametovou revolucí. Tato práce zkoumá, jakým způsobem se pojem novinářská etika objevoval v letech 1967-1977 v novinářských kruzích.

Takovým ústředním kruhem byl Československý svaz novinářů, dobrovolná společenská organizace, která sdružovala tisíce redaktorů periodického tisku, televize, rozhlasu i agenturního zpravodajství. Tato práce na základě heuristického bádání v archivních materiálech popisuje především dvě oddělené etapy práce na formulování zásad novinářské etiky, které se odehrály v rámci orgánů tohoto sdružení. Způsob přemýšlení o novinářské etice je zasazen do kontextu marxisticko-leninské ideologie se zvláštním důrazem na československou interpretaci marxisticko-leninských teorií týkající se médií.

Tématem, které s novinářskou etikou a skutečnou či zdánlivou samoregulací souvisí, je kontrola médií. Na příkladu procesu vzniku zásad etiky práce rozkrývá některé mechanismy kontroly novinářů a míru této kontroly. Kromě toho částečně odhaluje, jakým způsobem byla žurnalistika v Československu profesionalizovaná.